

Power Distortion 1

Medverkande konstnärer:

Guds söner (Leif Elggren & Kent Tankred) – *Makten är din!*

Ebba Bohlin - *Vändningen*

Tina Nykvist - *Fraktlåda*

Sofia Ekström - *Fadersporträtt*

Klara Lidén – *Bodies of society*

Kira Carpelan - *Untitled*

Åsa Elieson – *Ord, bara ord*

Laercio Redondo/Laura Eber – *The glass house*

PD 1 (2011) utgjordes av videoinstallation som arkitektoniskt element. De rumsliga aspekterna av videokonst Konstnärshuset som dröm och verklighet var centrala när PD 1 fem kvällar under vårvintern intog hela Konstnärshuset. Just att hela byggnaden användes för utställningen var avgörande. I över hundra år har Konstnärshuset präglats av kottier och splittring, i en rent materiell och konkret relation till själva byggnaden, som byggdes 1899 med en dröm om ett eget hus för en enad konstnärskår. Byggnadens barocka och lätt surrealistiska karaktär av venetianskt palats mitt i centrala Stockholm, samt detta kårhus ytterst ojämlika och odemokratiska ägar- och ansvarsförhållanden 2011, utgjorde grund och spelplats åt en utställning om maktrelationer och maktens arkitektur och mekanismer.

Redan i entrén möttes besökaren av Guds söners verk *Makten är din!* På

väg uppför trapporna tog det dova mullret av Ebba Bohlins *Vändningen* vid. Så snart besökaren nått foajén på plan två uppmärksammades hen, via ett idogt bankande, på Tina Nykvists installation *Fraktlåda*. Inne i stora Galleriet mötte Klara Lindéns *Bodies of society*, i vilket konstnären går lös på en cykel med batong i ett lägenhetsrum. Till vänster i salen presenterades Sofia Ekströms ömsinta *Fadersporträtt*. Ytterligare en trappa upp, i Lilla Galleriet, visades Kira Carpelands, Laercio Redondos/Laura Ebers och Åsa Eliesons installationer.

Under finissagen den 4 mars oinstallerades delar av utställningen till festen i Konstnärsklubbens festlokal på plan 1, där DJ Elin Alvemark spelade en spektakulär hyllning till den heterosexuella fittstyrkan, alltmedan Gatu-Beda i Tina Nykvists installation envetet och förbannad dunkade på inifrån sin trånga belägenhet inuti fraktlådan och hela Konstnärshuset för en natt stod öppet för ALLA kroppar.